

Majnik.

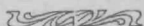
Majnik je stopil
doli na trato
v belih sandalih,
s suknjico zlato.

V sveže preproge
brstja, zelenja
z nežnimi prstki
šopke pripenja.

V noči prižiĝa
zvezdice zale,
v jutro med bilke
vpleta korale.

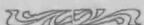
Pevčicam gozdnim
strune navija
peti uči jih:
„Ave Marija!“

M. Elizabeta.

Zakaj molimo skupno?

Poganski oblastnik v Surinamu je vprašal nekoč krščansko zamorko, zakaj kristjani tolikrat skupno molijo; saj bi pač ravnotako lahko molil vsak sam zase. Ker je ravno stal pri ognju, mu reče zamorka: »Dragi gospod, položite te-le ogle vsakega posebej, in gotovo vam ugasnejo; kako živahen pa je ogenj, če vsi skupno gore! Pri molitvi je ravno tako. Ako razpoložite ogle daleč drug od drugega, ugasnejo polagoma; če se pa na kup zlože, se ogenj enega vzdržuje od drugega in večkrat žarec ogel vname poleg ležečega hladnega.«

V božjih rokah.

Učitelj: »Kje je naša vas?« Učenec: »Na Kranjskem.« — »Kje je Kranjsko?« — Učenec: »V Evropi.« — »Kje je Evropa?« — Učenec: »Na svetu?« — Nadzornik: »Kje je pa svet?« — Učenec: »V božjih rokah.«

Zastavica.

(Zastavil »Internus«.)

Dve glavi pa dve roki le,
šest nog in dvajset prstov je;
vse skupaj pa po štirih hodi.
No, kaj je to? Le brž razsodi!

Šaljivo vprašanje.

Kdo je tisti imenitni mož, ki se brez skrbi sme vsesti pred knezom, pred kraljem in cesarjem, pa še celo pokrit?

(Rešitev in imena rešilcev priobčimo v prihodnji številki.)